

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 7 listopada 2014 r.

**w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez
masowych oraz niektórych innych ustaw**

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych oraz niektórych innych ustaw postanowiła zgłosić następujące uwagi.

Krajowa Rada Sądownictwa krytycznie ocenia wprowadzenie do art. 14 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych ust. 10 umożliwiającego nałożenie tzw. zakazu klubowego przez związek sportowy lub podmiot prowadzący rozgrywkę. Zdaniem Krajowej Rady takie rozwiązanie oznacza wyposażenie zewnętrznych w stosunku do organizatora meczu niepublicznych podmiotów w kompetencje do orzekania o ograniczeniu praw i wolności człowieka. Proponowane rozwiązanie wykracza poza wzajemne stosunki między podmiotami prawa prywatnego połączonymi węzłem obligacyjnym powstającym poprzez fakt nabycia biletu. Zakaz uczestnictwa ma zatem w tym wypadku charakter publicznoprawny. Krajowa Rada Sądownictwa pragnie także podkreślić, że obecnie obowiązujące brzmienie art. 14 ust. 1a budzi również podobne wątpliwości, bo zakaz klubowy wywołuje skutki nie tylko w relacjach z podmiotem go nakładającym, ale innymi organizatorami meczów piłki nożnej. Dodatkowo należy zauważyć, że podstawą decyzji o nałożeniu zakazu klubowego może być naruszenie „regulaminu obiektu (terenu) lub regulaminu imprezy masowej”, które nie stanowią powszechnie obowiązującego prawa.

Negatywnie należy także ocenić proponowany art. 15 ust. 2 pkt 3, w myśl którego osobie co do której, w ocenie organizatora, zachodzi uzasadnione podejrzenie że w miejscu i czasie trwania imprezy masowej może stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa imprezy masowej odmawia się sprzedaży biletu wstępu lub innego dokumentu uprawniającego do przebywania na meczu piłki nożnej. Taka regulacja budzi zastrzeżenia natury konstytucyjnej. Przede wszystkim ustawodawca nie przewiduje tutaj możliwości złożenia stosowanego odwołania do sądu, co narusza art. 45 Konstytucji, nadto arbitralna decyzja organizatora ogranicza prawa dostępu obywateli do dóbr kultury, o którym mowa w art. 73 Konstytucji.

Brak sprecyzowania w ustawie przesłanek, jakimi ma kierować się organizator odmawiając sprzedaży biletu, prowadzi również, w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa, do podważenia wyprowadzanego z art. 2 Konstytucji wymogu określoności przepisów prawa. Wymóg precyzyjnego i jednoznacznego zdefiniowania w przepisach elementów czynu zabronionego wynika także z art. 42 ust. 1 Konstytucji.